

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Rebus Ecclesiae Non Alienandis. Titulus IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

obtinentibus beneficia remanent: nisi forsitan illi, qui fructus eosdem soliti fuerint, (ut præfertur) cum integritate percipere, pro se malent ipsum habere residuum. & obtinentibus ipsa beneficia summam dimittere memoratam, quo casu percipiendi quod maluerint illis relinquitur optionem: sic quod intra X. dies postquam fecerint beneficia ipsa vacare, si, quibus annalia ipsa debentur ex privilegio, consuetudine vel statuto, aut ipsorum annalium collectores, quam partem habere voluerint, an scilicet decimæ taxationem, vel illa dimissa residuum (nulla subtractione præmissa) exigere teneantur. Quam electionem si intra dictos X. dies non fecerint, ut est dictum, extunc ad eum, cuius est beneficium hujusmodi, optio vel electio transeat ipso jure. Et hoc in ecclesiis, & partibus illis, in quibus beneficia majora & alia quantum ad solutionem decimarum sunt taxata, volumus observari. In illis vero partibus, & ecclesiis, in quibus decimarum taxatio non est facta, servetur, quod fructus & obventiones beneficii tunc vacantis, quod in decima solvere consuevit, per medium dividantur: quorum medietatem habeat is, cui annuum per alterum de prædictis modis perceptio est concessa: reliquam vero medietatem percipiat ille, cui beneficium est concessum pro sustentatione sua, & aliis ecclesiæ oneribus supportandis. Quod si alter de prædictis prædicta medietate voluerit esse contentus, altero contentari nolente, pars volentis ipso jure transeat ad nolentem, & volens fructus & obventiones illius beneficii percipiet universos, eidem beneficio congrue faciendi deserviri, ac ejus supportans onera consueta. Et si quicumque aliquis prædictorum ultra præmissa perceperit, illudque his, ad quos pertinebit, intra mensem non restituerit cum effectu, eo ipso si Episcopus vel superior prælatus fuerit, à pontificalibus & ingressibus ecclesiæ noverit se suspensum: Si autem capitulum, universitas vel collegium, ecclesiastico interdicho se noverit (donec prædicta cum integritate restituerit) subjacere. Si vero aliqua singularis persona ecclesiastica vel mundana id fecerit, excommunicationis incurrat: sententiam ipso facto, à qua, nisi restitutione præmissa (præterquam in mortis articulo) minime absolvatur: non obstantibus quibuscunque privilegiis vel indulgentiis, aut contrariis consuetudinibus, contrariis statutis, juramento, confirmatione sedis Apostolicæ, aut alia quacunque firmitate vallatis. Quæ omnia quoad hæc auctoritate Apostolica revocamus, cassamus, & irritamus, & nullius deinceps esse volumus firmitatis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, revocationis, cassationis, & violationis infringere, vel ei, &c. Si quis, &c. Datum, Avin. Calend. Novemb. Pontif. nostri Anno 2.

transfertur, concessionem, hypothecam, locacionem, vel conductioem ultra triennium, necnon feudatiorum vel contractam emphyteuticam, præterquam in casibus à jure permisis, ac de rebus & bonis in emphyteuticam à antiquo concedi solitis, & tunc ecclesiis evidentem utilitate, ac de fructibus & bonis, qui servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia, hæc præterquam valitura constitutio præfati fieri prohibentur prædecessorum nostrorum constitutionibus, prohibitionibus, & decretis aliis super hoc editis, que tenore præfatum innovamus, in suo nihilominus robore permanentis. Si quis autem contra hujus nostre prohibitionis seriem de bonis & rebus ejusdem quocumque alienaverit, sumplerit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio & feudatio hujusmodi nullius omnino sit roboris vel momenti. Et tam qui alienat, quam qui alienatas res & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrat. Alienanti vero bona ecclesiarum, monasteriorum, locorumque piorum quolibet in consulto Rom. Pont. aut contra præfatis constitutionis tenorem, si pontificali vel abbatiati præfati dignitate, ingressus ecclesiæ sit penitus interdictus. Si per sex menses immediate sequentes, sub interdicho hujusmodi animo (quod abbit) perseveraverit induratus, & post mensibus eisdem e regimine & administratione ecclesiæ vel monasterii, cui præfatus ingressus sit, temporalibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero temporales, sit eo ipso suspensus. Inferiores rectores ecclesiæ vel administrationem quomodolibet abbatibus, prioribus, præpositis, & aliarum ecclesiarum, dignitate, personaribus, administrationibus, officis, canonibus, præbendis, aliisque ecclesiasticis, quorum res & bona singularibus & regularibus beneficiis, quorum res & bona alienaverint duntaxat, ipso facto privati existant, & abque declaratione aliqua vacare censentur, postquam per locorum ordinarios, vel alios, ad quos collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis qui propterea privata fuerint) liberè de jure contenti: nisi ad dispositionem Apost. sed. sunt specialiter aut generaliter servata. Nihilominus alienatas res & bona hujusmodi ad ecclesias, monasteria & loca pia, ad que auctoritate hujusmodi pertinebant, liberè revertantur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre prohibitionis & innovationis infringere, vel ei contraire. Si quis hoc attemptaverit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverat incurretur. Datum Romæ apud sanctum Marcum, Anno Incarnacionis M. cccc. lxxviii. Cal. Mart. Pont. nost. Anno 4.

DE REBUS ECCLESIE NON ALIENANDIS.
TITVLVS IV.
CAP. VNIC.

Donorum ecclesiasticorum alienatio non tenet, & alienantes & recipientes sui excommunicantur, prælati, & diversi diversi poena imponuntur.

Paulus Venetus Papa II.
AMBITIOSÆ a cupiditati, illorum præcipue, qui divinis & humanis affectari, damnatione postposita, immobilia & preciosa mobilia Deo dicata, ex quibus ecclesiæ, monasteria & pia loca reguntur, illustranturque, & eorum ministri sibi alimoniam vendicant, profanis usibus applicare, aut cum maximo illorum ac divini cultus detrimento exquisitis mediis usurpare præsumunt, occurrere cupientes: Omnium rerum & bonorum ecclesiasticorum alienationem, omnique pactum, per quod ipsorum dominium

a Vide Conc. Trid. Sess. 25. de reform. c. 11.

DE EMPTIONE ET VENDITIONE.
TITVLVS V.
CAP. I.

Contractus emptionis & venditionis auctoritate cum quibus ne revocentur declaratur hic non esse usurarios. Et si hoc non datur, quod hujusmodi nulla publicetur.

Martinus V. venerabilibus fratribus Titularibus & Legationibus ac Altiarum Episcopis.

Regimini a universalis ecclesiæ, quocumque immeriti disponente Domino præsentem, etiam anguriam assiduis, ut iuxta creditis nobis dispensationis officium, subditorum quorumlibet partem quieti (quantum nobis ex alio conceditur) inveni-

a De materia hujus extravagantiæ vide gloss. & dist. 1. c. conquestus. de usur. & Barrino & Imolan in ca. ad usum empti. & vend. Arch. consil. in cons. Dicitur fieri. Felicitas in causa. de fide inst. & Sol. l. de iust. & ju. q. 1. m. 3.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN